

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 3, No 1 (1952)

front matter

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17480](https://doi.org/10.12681/jhvms.17480)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1952). front matter. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 3(1), 1-3.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17480>

Ἔτησία συνδρομή Δραχ. 50.000

Διὰ τοὺς κ. κ. Κτηνιάτρους . . > 40.000

Τιμὴ κατὰ τεύχος > 10.000

Ἀλληλογραφία, Ἐμβάσματα.

κ. Α. ΣΠΑΗΝ

Κτηνιατρικόν

Μικροβιολογικόν Ἰνστιτούτον

ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ—ΑΘΗΝΑΙ — Τηλ. 55.711

Chef de Redaction

et Tresorier

Dr AL. SPAHNS

Institut Bactériologique

Vétérinaire

Jardin Botanique

A t h è n e s

Παρακαλοῦνται οἱ μὴ ἐξοφλήσαντες τὴν
Συνδρομὴν των ὅπως ἀποστείλωσι ταύ-
την τὸ ταχύτερον ὁμοῦ μὲ τὴν ἀκριβῆ
διεύθυνσίν των ὡς καὶ τὰς ἐκάστοτε με-
ταβολὰς αὐτῆς, πρὸς ἀποφυγὴν ἀνωμα-
λιῶν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Δελτίου.

Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστῶσι συν-
δρομηταὶ παρακαλοῦνται ὅπως ἐπιστρέ-
ψωσι τὰ ἀποσταλέντα τεύχη.

Καταχωρήσεις διαφημίσεων κατόπιν
συμφωνίας. Τὰ ἀνάτυπα πληρώνονται
κατ' ἀποκοπὴν καὶ κατόπιν εἰδικῆς
ἐντολῆς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΥΣ 1951-52

Πρόεδρος
Π. ΚΙΑΠΠΕ

Ἀντιπρόεδρος
Β. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. Γραμματεὺς
Ν. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ

Ταμίας Α. ΣΠΑΗΣ
Εἰδ. Γραμματεὺς Κ. ΤΑΡΛΑΤΖΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΙΟΥ

Πρόεδρος
Β. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μέλη

Ι. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗΣ	Α. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ε. ΜΑΤΘΑΙΑΚΗΣ	Κ. ΤΑΡΛΑΤΖΗΣ
Α. ΣΠΑΗΣ	Ν. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Πέτα 6—Ἀθήναι—Τηλ. 21.264

Siège de la Société Vét. Hellénique
6 Rue Peta—Athènes

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διὰ τοῦ παρόντος τεύχους τὸ δελτίον μας εἰσέρχεται εἰς τὸ 2ον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἡ εὐμενὴς ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του καὶ ἡ πρόθυμος συνεργασία τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, μᾶς ἐνεθάρρυνε καὶ μᾶς παρώτρυνεν εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ὕλης του διὰ προσθήκης καὶ 4ου τυπογραφικοῦ φύλλου.

Ὅπως εἶναι εὐνόητον τοῦτο θὰ συνεπαράγῃ μοιραίως καὶ προσθέτους δαπάνας αἵτινες δέον ἔσται ἀντιμετωπισθῶσιν ἐκ τῶν ἰδίων μας πόρων. Ἀναγνωρίζοντες τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς οικονομικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ὅλοι μας διατελοῦμεν, δὲν προτιθέμεθα, κατὰ τὸ ἀρξάμενον τουλάχιστον ἔτος, νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν αὔξησιν τοῦ μικροῦ καὶ ἀσημάντου ἄλλως τε ποσοῦ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς. Νομίζομεν ὅμως ὅτι καθήκον παντός, συναδέλφου τουλάχιστον, εἶναι νὰ μὴ παραλείψῃ νὰ καταβάλλῃ ἐγκαίρως τυχόν καθυστερομένην συνδρομὴν τοῦ λήξαντος ἔτους ὡς καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ ἀρξαμένου, διότι μόνον διὰ τῆς ἐμπράκτου συμβολῆς ὧλων μας θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐκδοσις τοῦ Δελτίου ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἀρτίαν, κατὰ τὴν γνώμην μας τουλάχιστον, ἐμφάνισιν.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τὸ Δελτίον μας θεωρεῖται εὐτυχές διότι ἔτυχε τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς νὰ φιλοξενήσῃ εἰς τὰς στήλας του περισπούδαστον ἄρθρον τοῦ κ. Μαθιοῦ Μακκᾶ Δ]ντου τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τῆς Ἑχينوκοκκιάσεως ἐν Ἑλλάδι. Ὁ διαπρεπὴς Ἐπιστῆμων τεθεις ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς παθήσεως ταύτης ἐν τῇ χώρᾳ μας, καὶ τυγχάνων ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπευθύνει πρὸς τοὺς συναδέλφους μας ἔκκλησιν ὅπως, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός των ἐπικουρήσουσιν αὐτὸν εἰς τὴν μεγάλην του ταύτην προσπάθειαν, φρονοῦμεν δὲ ὅτι παρῆλκει πάσα περαιτέρω σύστασις.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ;

Υ π ό

ΜΑΘΙΟΥ ΜΑΚΚΑ

Διευθυντοῦ Χειρουργοῦ τοῦ Νοσοκομείου Ε. Ε. Σ.

Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον συχνὸς εἶναι ὁ ἐχινόκοκκος παρ' ἡμῖν καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰς τὰ ζῶα· ὁμολογῶ ὅμως ὅτι οὐδέποτε ἐφантаζόμην ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ δευτέρα μετὰ τὴν Οὐραγουάνην χώρα ὅσον ἀφορᾷ τὴν συχνότητα τῆς ἀπαισίας αὐτῆς ἀσθενείας.

Μέχρι τοῦ 1928 ὅποτε ἐξεδόθη ἡ μεγάλη Γερμανικὴ μονογραφία περὶ τῆς ἐχينوκοκκιάσεως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Hoseman, ἡ Ἑλλάς ἐθεωρεῖτο ὡς οὐχὶ σοβαρὰ μολυσμένη ἀπὸ ἐχινόκοκκον χώρα. Καὶ ὁ Αὐστραλὸς Harold Dew εἰς τὸ σύγγραμμά του Hydatid Disease (1928) οὐδόλως ἀναφέρει τὴν Ἑλλάδα ὡς χώραν ὅπου ἐνδημεῖ ὁ ἐχινόκοκκος. Ὅντως μέχρι τοῦ 1900 ὀλίγαι Ἑλληνικαὶ περιπτώσεις ἦσαν γνωσταί, ἀλλὰ καὶ ἀργότερον αἱ μέχρι τοῦ 1928 δημοσιευθεῖσαι Ἑλληνικαὶ ἐργασίαι δὲν ἔδιδαν τὴν ἐντύπωσιν μεγάλης συχνότητος τῆς ἐχينوκοκκιάσεως παρ' ἡμῖν. Ἡ πρώτη μεγαλειτέρα ἐργασία φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ τῶν Φωκᾶ καὶ Κοντολέοντος οἵτινες συνέλεξαν τὸ 1914, 72 περιπτώσεις.

Πρῶτος ὁ X. Τοῦλ ἀνέλαβε νὰ ἀποδείξῃ στατιστικῶς πόσον συχνὸς εἶναι ὁ ἐχινόκοκκος ἐν Ἑλλάδι (Ἑλληνικὴ Ἱατρικὴ - Μάϊος 1930) Ὁ Τοῦλ συνέλεξε τὰς περιπτώσεις τὰς παρατηρηθείσας εἰς τὰ Νοσοκομεία καὶ τὰς